

tydelig højere for Højbygaard nu, er kun et Bevis for, at Forpagningstiden er bleven væsentlig indskrænket siden 1904. Det nævnte Tal er altsaa ret forklarligt. Man behøver ogsaa blot at gaa til Nabosognet for at finde ganske anderledes Vurderingssummer. Jeg skal henvise til et Par Ejendomme over 24 Tdr. Hartkorn, der ligge i Nabosognet eller i alt Fald i Nærheden af Højbygaard. Der ere vi oppe paa 6,789 Kr. i Gennemsnit pr. Td. Hartkorn. Det er ganske anderledes Tal, og de vilde have givet ganske anderledes Resultater, hvis den højtærede Minister havde taget dem. Og gaa vi til Nysted Landsogn, findes der Ejendomme paa over 24 Tdr. Hartkorn, der ere vurderede op over 10,000 Kr. pr. Td. Hartkorn. Den højtærede Minister kan løbe Landet igennem, og han vil finde ikke saa ganske faa Ejendomme over 12 Tdr. Hartkorn, der ere vurderede til 10,000—20,000 Kr. pr. Td. Hartkorn.

Det af den højtærede Minister fremdragne Eksempel er altsaa ikke paa nogen Maade i Stand til at bevise det, som han vilde bevise. Det beviser tværtimod, at der er sket en Forskydning bort fra Hartkornet over til de andre Erhverv, der ikke tidligere bar en forholdsmæssig Del af de kommunale Byrder. Nu nævnedes den højtærede Minister — jeg husker ikke, om det var i sit Foredrag eller i Motiverne, hvad der ogsaa er ligegyldigt —, at der er fremkommet mange Klager over den nye Ejendomsskyldbeskatning. Det tvivler jeg ikke om. Jeg har ogsaa hørt det, men det er jo ikke altid, at Klager ere berettigede. Man maa ikke lade sig vildlede af Klager. Det er jo ganske klart, at naar vi lavede et nyt Skattegrundlag, hvorefter det samme Pengebeløb skulde opkræves paa et nyt Grundlag, vilde det bringe en Forskydning, nogle Ejendomme vilde gaa ned og andre Ejendomme op i Skat. Hvis det ikke var Meningen, var det jo simpelthen meningsløst at lave en ny Skattelov. Og det var jo ogsaa det, vi tilsigtede. Nu tvivler jeg ikke et Øjeblik om, at det forholder sig saaledes, at de, som faa Nedsættelse i Skat, tie stille. Men de, der have faaet Paalæg, snakke om det, og de klage. Der er vist ikke en eneste, der har ytret særlig Tak, fordi vi have gennemført Skattelovene af 1903. Klagerne ville altsaa for den allervæsentligste Del være ensidige, nemlig fremkomme fra deres Side, der have faaet Skatten sat op. Nu skal jeg paa ingen Maade benægte — det skal jeg senere komme til —, at der er sket Uretfærdigheder og begaaet Fejl, og det er at

haabe, at vi faa det ud af det foreliggende, at disse Fejl blive rettede. Men jeg tror ganske vist ikke, at Vejen er den, som den højtærede Indenrigsminister antager.

Det var ved Gennemførelsen af Skattelovene af 1903 ikke alene givet, men tilsigtet, at der skulde komme en Forskydning i Beskatningen, hvis altsaa Værdien af Ejendommene viste, at en saadan Omlægning burde ske, og det var man sikker paa, den vilde vise, og det har den ogsaa vist. Man tilsigtede en Forskydning fra Land til By — den interesserer os imidlertid ikke i Øjeblikket, fordi den vedrører Statsskatten, og det er den kommunale Beskatning, vi her have for. Man var klar over, og man tilsigtede en Forskydning fra Landbruget over til andre Erhverv. Det er den, der f. Eks. har gjort sig gældende for Højbygaard med tilhørende Sukkerfabrik. Og en Ting til maatte man vide, nemlig at der vilde blive en Skatteforskydning bort fra de stærkere beskattede til de svagere beskattede Egne, altsaa som de vare beskattede efter Hartkorn.

Jeg skal her nøjes med af de 3 Hovedlinier i de tilsigtede Forskydninger at opholde mig ved Forskydningen fra Landbruget over til de andre Erhverv, thi det er i Virkeligheden den, der spiller den afgørende Rolle i den kommunale Beskatning. Spørgsmaalet om Forskydningen fra de tidligere stærkere beskattede Egne over til de mindre beskattede Egne kommer først til rigtigt at gribe ind ved Statsbeskatningen, som ikke ligger for her.

Her maa jeg atter udtale en Anke over det Materiale, hvorpaa Indenrigsministeren har bygget. I det statistiske Materiale, som foreligger, ere nemlig de rene eller forholdsvis rene Landejendomme holdte for sig, og det er dem, Tabelværket angiver mere specificeret, hvorimod alle andre Ejendomme, industrielle Ejendomme, Villaer o. s. v., saa vidt man har kunnet skille dem ud, ere holdte udenfor den egentlige talmæssige Opgørelse, men de løbe med som en samlet Sum hele Vejen igennem under Benævnelsen „andre Vurderinger“. Disse „andre Vurderinger“ indeholde altsaa de andre Erhverv, som det i Virkeligheden var tilsigtet skulde bære noget af de kommunale Byrder. Disse andre Erhverv udgøre saa stor en Del, at man ikke kan se bort fra dem, nemlig 19—20 pCt. af hele Landets Vurderingssum. Men vi kunne ikke bedømme Forholdene ud fra